

MRF 2021.195

Miljø- og Fødevarerklagenævnets afgørelse af 7. juli 2021 (j.nr. 21/05337 og 21/05338)

Opsættende virkning af klage over Københavns Kommunes VVM-tilladelse til byudviklingsprojekt på Amager Fælled, da projektet med de anførte afværgeforanstaltninger ikke gav sikkerhed for, at der ikke skete uoprettelig skade på rasteområder for bilag IV-arten stor vandsalamander i modstrid med habitatdirektivet.

Københavns Kommune meddelte den 11. februar 2021 VVM-tilladelse til etablering og drift af byudvikling på en del af Amager Fælled, kaldet Vejlands Kvarter. Projektet bestod i etablering af en bydel med boliger, folkeskole, idrætshal og daginstitutioner på i alt 219.000 etagemeter. Projektområdet bestod af et stort lysåbent areal, hvor et areal i den nordøstlige del af projektområdet var bevokset med krat. Det fremgik af miljørapporten, at der var registreret forekomst af bilag IV-arten stor vandsalamander i projektområdet, og at krattet fungerede som rasteområde for arten. Det var derfor vurderet, at anlægsarbejder potentielt kunne påvirke rasteområdet, hvorfor VVM-tilladelsen var meddelt på vilkår om, at der bl.a. skulle gennemføres foranstaltninger, der sikrer egnede muligheder for alternative rastesteder til stor vandsalamander, f.eks. i form af stenbunker og stendiger inden for projektområdet. VVM-tilladelsen blev påklaget af Danmarks Naturfredningsforening og en anden forening, der anmodede om, at klagerne blev tillagt opsættende virkning. Det anførtes bl.a., at der skete en væsentlig overtrædelse af miljøvurderingslovens og VVM-direktivets krav til indholdet af miljørapporten, da vilkårene i tilladelsen ikke var tilstrækkelige til at afværge en eventuel negativ påvirkning af den økologiske funktionalitet af stor vandsalamander. Miljø- og Fødevarerklagenævnet (formanden) lagde indledningsvis til grund, at efter ”habitatdirektivet kan et projekt ikke tillades, hvis

gennemførelse af projektet kan beskadige eller ødelægge yngle- eller rasteområder i det naturlige udbredelsesområde for de dyrearter, der er optaget i habitatdirektivets bilag IV, litra a”. Nævnet konstaterede, at en del af krattet i den nordøstlige del af projektområdet, der fungerede som rasteområde for stor vandsalamander, skulle fjernes i forbindelse med projektet. Ved nedlæggelse af et rasteområde må der forudsættes nærmere oplysninger om beliggenhed, størrelse, kvalitet og funktion af de rasteområder, som nedlægges, set i forhold til omkringliggende raste- og yngleområder. Der må endvidere forudsættes en nærmere begrundelse for, hvordan de konkret fastsatte afværgeforanstaltninger effektivt kan sikre, at den økologiske funktionalitet opretholdes på mindst samme niveau som hidtil. Da sådanne oplysninger og begrundelser ikke umiddelbart fremgik af miljøkonsekvensrapporten, fandt nævnet, at klagen burde tillægges opsættende virkning. Nævnet lagde vægt på, at der var en vis sandsynlighed for, at en eventuel skade på den økologiske funktionalitet af rasteområder for stor vandsalamander vil være uoprettelig. Det kunne ikke tillægges betydning, at anlæg af stendiger og kvasbunker som anført af kommunen måtte anses som sikre afværgeforanstaltninger, og at stendiget var funktionelt umiddelbart efter etablering og dermed ikke krævede en ”modningsperiode”, før det blev et funktionelt rastested. Miljø- og Fødevarerklagenævnet tillagde herefter klagen opsættende virkning.

Kommentar: Samme dag traf Planklagenævnet afgørelse om opsættende virkning af klagen over kommuneplantillæg og lokalplan – se **MRF 2021.172 Pkn**. I begrundelsen for den opsættende virkning af klagen henviste Miljø- og Fødevarerklagenævnet alene til habitatdirektivet, hvilket kort kan forklares med, at habitatbekendtgørelsen (2018/1595) §§ 7 og 8 ikke indeholder en henvisning til VVM-tilladelser efter miljøvurderingslovens § 25, som var den afgørelse, der var til prøvelse i den foreliggende sag. Miljø- og Fødevarerklagenævnet havde derfor ikke grundlag for at anvende de specielle regler om vurdering af projekters påvirkning af bilag IV-arters levesteder i habitatbekendtgørelsens § 10 og 11, hvormed nævnet lagde vægt på den direkte virkning af habitatdirektivets art. 12 og 16. Miljø- og Fødevarerklagenævnet så dermed bort fra naturbeskyttelseslovens § 29 a og dispensationshjemlen i naturbeskyttelseslovens § 65, stk. 3, der er en næsten ordret gengivelse af habitatdirektivets art. 12 og 16. Da Miljø- og Fødevarerklagenævnets afgørelse må forstås således, at

betingelserne i habitatdirektivets art. 16 for at dispensere fra forbuddet mod skadelig påvirkning i art. 12 efter en foreløbig vurdering ikke var opfyldt, burde klagenævnet have henvist til, at der ikke i forbindelse med VVM-tilladelsen var meddelt dispensation efter naturbeskyttelseslovens § 65, stk. 3, og at VVM-tilladelsens vilkår heller ikke indholdsmæssigt opfylder disse krav. Omstændighederne i sagen var i øvrigt på mange måder specielle. Det omhandlede areal var blevet fredet efter den tidligere naturfredningslov som en del af Kalvebodfredningen ved overfredningsnævnets kendelse af 14. november 1990. På netop det areal, som projektområdet omfatter, blev fredningen imidlertid ophævet af Folketinget ved en ændring af lov om Metroselskabet I/S og Udviklingsselskabet By & Havn I/S (lov nr. 275 af 26. marts 2019) med henblik på at anvende arealet til byudvikling. Samtidigt ophævede Folketinget for dette bestemte areal naturbeskyttelseslovens § 3 om forbud mod tilstandsændringer af beskyttede naturtyper, men Folketinget havde ikke mulighed for at ophæve habitatdirektivets regler om beskyttelse af bilag IV-arter og deres levesteder uden at komme i konflikt med EU-retten. Det må tiltrædes, at der ikke efter habitatdirektivets art. 12 kan gives tilladelse et projekt, som medfører skade på en bilag IV-arts levested, jf. senest EU-Domstolens dom i de forenede sager C-473/19 og C-474/19 (**MRF 2021.35 EUD**), hvor det blev fastslået, at forbuddet mod forsætligt at forstyrre bilag IV-arter og mod uagtsomt at skade bilag IV-arters levesteder i habitatdirektivets art. 12 gælder uanset artens bevaringsstatus og omfatter også skovdrift, mens artens bevaringsstatus er relevant, hvis de nationale myndigheder vil benytte undtagelsen i habitatdirektivets art. 16. Miljø- og Fødevarerklagenævnets formulering af retsgrundlaget er imidlertid uheldig. Det er således ikke korrekt, at det følger af habitatdirektivet, at et projekt ikke kan vedtages, hvis gennemførelsen heraf kan beskadige eller ødelægge yngle- eller rasteområder i det naturlige udbredelsesområde for bilag IV-arter. Det er således muligt efter habitatdirektivets art. 16 – og efter den modsvarende regel i naturbeskyttelseslovens § 65, stk. 3 – at fravige dette på nærmere betingelser, men det er korrekt, at der ikke var meddelt en dispensation efter naturbeskyttelseslovens § 65, stk. 3, hvilket i sig selv burde være tilstrækkeligt til at anse VVM-tilladelsen for meddelt på et utilstrækkeligt grundlag. Men med den svært tilgængelige implementering i dansk ret af nogle forholdsvis enkle – men vidtgående – bestemmelser i habitatdirektivet, er det ikke overraskende, at også Miljø- og Fødevarerklagenævnet kan have vanskeligheder ved at finde rundt i den kafkaske labyrint af regler.

Klagenævnets afgørelse om opsættende virkning har i øvrigt fået det usædvanlige efterspil, at kommunen og bygherren ikke mente, at den opsættende virkning omfattede den byggetilladelse og miljøgodkendelse, der er meddelt efter VVM-tilladelsen, så anlægsarbejdet med nedrivning fortsatte. Dette fik en borgergruppe til at anlægge sag mod bygherren om midlertidigt forbud, indtil de to klagenævn har truffet endelig afgørelse ved Københavns Byret, som i kendelse af 17. august 2021 gav borgergruppen medhold, men på vilkår af, at der blev stillet sikkerhed på 2 mio. kr. inden den 24. august 2021 (sag BS-28650/2021-KBH). Kendelsen er efter det oplyste køret til landsretten og bringes på et senere tidspunkt i MRF.

Opsættende virkning af klage over § 25-tilladelse til byudviklingsprojekt i Københavns Kommune

21/05337 og 21/05338

Miljø- og Fødevareklagenævnet har truffet afgørelse efter miljøvurderingslovens § 53, jf. § 49, stk. 1.[1]

Miljø- og Fødevareklagenævnet tillægger klage over København Kommunes afgørelse af 11. februar 2021 om § 25-tilladelse til etablering og drift af byudvikling på en del af Amager Fælled, kaldet Vejlands Kvarter, opsættende virkning.

Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse er endelig og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § 17 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet.[2] Eventuel retssag til prøvelse af afgørelsen skal være anlagt inden 6 måneder, jf. miljøvurderingslovens § 54, stk. 1.

Afgørelsen er truffet af formanden på nævnets vegne, jf. § 8 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

1. Klagen til Miljø- og Fødevareklagenævne

Afgørelsen er den 10. marts 2021 påklaget til Miljø- og Fødevareklagenævnet af Danmarks Naturfredningsforening (klager 1) og [V1], der er repræsenteret ved advokat (klager 2). Klager 1 har indsendt supplerende bemærkninger den 9. april 2021. Klager 2 har indsendt supplerende bemærkninger den 14. juni 2021.

Klager 1 har anført, at

- det ikke er tilstrækkeligt dokumenteret, at afværgeforanstaltningerne i forhold til bilag IVarten stor vandsalamander virker og er funktionsdygtige,
- den fastsatte overvågning af påvirkningen på stor vandsalamander ikke sikrer, at uforudsete negative virkninger identificeres tidligt nok til, at der kan træffes

- hensigtsmæssige afhjælpende foranstaltninger,
- vilkårene i tilladelsen sikrer derfor ikke, at området's økologiske funktionalitet for stor vandsalamander kan opretholdes, og der vil derfor være en negativ påvirkning af bestanden, og
 - Miljø og Fødevarerklagenævnet bør erklære tilladelsen ugyldig på grund af væsentlige retlige mangler i forhold til miljøvurderingslovens bestemmelser.

Klager 1 har anmodet om, at klagen tillægges opsættende virkning. Anmodningen er begrundet med, at der sker en væsentlig overtrædelse af den lovgivning, som Miljø- og Fødevarerklagenævnet påser, da vilkårene i tilladelsen ikke er tilstrækkelige til at afværge, at der sker en eventuel negativ påvirkning af den økologiske funktionalitet af stor vandsalamander.

Klager 2 har navnlig anført, at

- miljøkonsekvensrapporten ikke forholder sig til de reelle kumulative effekter fra andre planer i området, ligesom der ikke er foretaget en samlet vurdering af behovet for en faunapassage i forhold til rådyr,
- miljøkonsekvensrapporten ikke forholder sig til reelle alternative løsninger, da det kun er vinderprojektet fra en arkitektkonkurrence, som er behandlet, og hovedårsagerne til fravalg af varianter af hovedforslaget er ikke beskrevet,
- miljøkonsekvensrapporten ikke indeholder fyldestgørende oplysninger om mængden af opsivende metan fra den tidligere anvendelse af området,
- miljøkonsekvensrapporten ikke indeholder en vurdering af tilstrækkelig høj kvalitet i forhold til påvirkningen af det samlede netværk af yngle og rasteområder for bilag IV-arten stor vandsalamander, bl.a. da datagrundlaget ikke er tilstrækkeligt,
- de fastsatte afværgeforanstaltningerne i forhold til stor vandsalamander er utilstrækkelige og er ikke velegnede til at sikre opretholdelsen af den økologiske funktionalitet for arten, da en stor del af levestederne fjernes,
- afværgeforanstaltningerne vil desuden i sig selv medføre, at eksisterende habitater ødelægges og individer bliver dræbt, og der er ikke fastsat tidsplan for overvågning af, om afværgeforanstaltningerne har en effekt,
- den væsentlighedsvurdering, som er foretaget i forhold til fuglebeskyttelsesområde F111, opfylder ikke kravene i habitatbekendtgørelsen og planhabitatbekendtgørelsen, da den ikke har vurderet påvirkningen på alle arter på udpegningsgrundlaget eller har inddraget den kumulative påvirkning fra andre planer, og
- miljøkonsekvensrapporten har væsentlige retlige og indholdsmæssige mangler og opfylder ikke kravene i miljøvurderingsloven, habitatbekendtgørelsen eller planhabitatbekendtgørelsen, og § 25tilladelsen er derfor givet på et mangelfuldt grundlag.

Klager 2 har anmodet om, at klagen tillægges opsættende virkning. Anmodningen er begrundet med, at det er overvejende sandsynligt, at der er sket en væsentlig overtrædelse af miljøvurderingslovens og VVM-direktivets krav til indholdet af miljøkonsekvensrapporten, da der er væsentlige retlige mangler i rapporten. Klager 2 har derudover begrundet

anmodningen med, at der har været fejl i høringsperioden. Desuden vil der ske uoprettelig skade på det hidtil ubebyggede naturområde, herunder på grund af utilstrækkelige afværgeforanstaltninger for stor vandsalamander, og klagen vil reelt være illusorisk, hvis den ikke tillægges opsættende virkning.

Efter klager 2's opfattelse er der desuden ikke privat- eller offentligt hensyn at tage til fremskynde byggeprojektet, da bygherre i væsentligt omfang er stats- og kommunalt ejet. Der vil derimod være risiko for væsentlig værdispild, hvis projektet ikke tillægges opsættende virkning. Klager 2 har desuden henvist til, at der er verserende sager hos Planklagenævnet vedrørende plangrundlaget, og at VVM-tilladelsen vil være ugyldig, såfremt klager får medhold i de klager.

Miljø- og Fødevarerklagenævnet har foretaget en særskilt behandling af spørgsmålet om opsættende virkning.

2. Sagens oplysninger

2.1 Området

Projektområdet ligger i den sydlige del af Amager Fælled og afgrænses mod vest, nord og øst af Amager Fælled, og mod syd af Vejlands Allé. Området øst for projektområdet består navnlig af strandeng.

Projektområdet består af et stort lysåbent areal, et areal i den nordøstlige del af projektområdet er bevokset med krat, og i den sydvestlige del af området er der et vandhul. Der ligger desuden et vandrehjem i projektområdet.

2.2 Den påklagede afgørelse

Københavns Kommune har den 11. februar 2021 truffet afgørelse om § 25-tilladelse til etablering og drift af byudvikling på en del af Amager Fælled, kaldet Vejlands Kvarter.

Projektet består af etablering af en bydel med boliger, folkeskole, idrætshal og daginstitutioner på i alt 219.000 etagemeter.

Anlæg og drift skal ske inden for de fysiske og miljømæssige rammer, som er angivet i miljøkonsekvensrapporten med de afværgetiltag, der er indbygget i projektet.

Tilladelsen er givet på bl.a. følgende vilkår:

1. Der skal opsættes paddehegn rundt om byggefeltet og indsamles padder indenfor hegnet inden byggeaktiviteterne opstartes.
2. Fældning af krat skal ske udenfor fuglenes yngletid, dvs. fra midt i august til midt i februar.
3. Der skal etableres alternative rastesteder til stor vandsalamander, f.eks. i form af stenbunker og stendiger indenfor projektområdet. Erstatningsrastepladser skal være etableres, så de er tilgængelige før anlægsarbejder indenfor de nuværende rastesteder starter, herunder rydning af krattet. Tilsvarende skal indsamling og flytning af de nuværende individer gennemføres inden anlægsarbejdet starter. Dette skal ske mens salamandrene er aktive, dvs. i perioden fra april til september hvor de ikke er i vinterdvale.
4. To år efter etablering af stendiger/bunker skal det undersøges, om de bliver anvendt som forudsat. Dette skal afrapporteres til Københavns Kommune.

Det fremgår af miljøkonsekvensrapportens afsnit 7.2.4, at der er registreret forekomst af bilag IV-arten stor vandsalamander i projektområdet, og at krattet i den nordøstlige del af projektområdet fungerer som rasteområde for arten. Umiddelbart uden for projektområdet er der kendskab til yngleforekomst af stor vandsalamander, og arten er desuden fundet rastende i en kantskråning lige uden for projektområdets østlige grænse. Der er gennemført en undersøgelse af, om projektområdet fungerer som rasteområde for juvenile stor vandsalamander på baggrund af en observation i projektområdet. Undersøgelsen viser, at området ikke fungerer som væsentligt rasteområde for juvenile stor vandsalamander.

Dele af bebyggelsen skal placeres i det nordøstlige område, hvor der er krat.

Det fremgår desuden af miljøkonsekvensrapportens afsnit 7.4.3, at eksisterende rastepladser på alle dele af projektområdet, der bliver berørt af anlægsarbejder, vil forsvinde, når de dækkes med et lag jord eller påvirkes af kørende maskiner. Da krattet i projektområdets nordøstlige del fungerer som rasteområde for stor vandsalamander, vil anlægsarbejder potentielt kunne påvirke rasteområder, og der skal derfor gennemføres foranstaltninger, der sikrer egnede muligheder for, at bl.a. stor vandsalamander kan raste i området.

Der vil inden opstart af anlægsarbejder blive opsat paddehegn og gennemført en eftersøgning og indsamling af individer og padder inden for anlægsområdet. Paddehegnet etableres mellem strandengen øst for projektområdet og selve projektområdet. Større anlægsarbejder i krattet skal begynde i perioden fra maj til august, og når anlægsarbejder i krattet starter, skal der etableres paddehegn mellem de berørte dele af krattet og resten af krattet. Indsamlingen af individer skal ske ved opsætning af midlertidige paddehegn med pitt fall traps. Der bliver etableret stensætninger langs byggefeltets østlige rand, og i den del af krattet, som bevares, etableres grenbunker, der kan fungere som rastesteder for bl.a. stor vandsalamander. Rastesteder skal være etableret, så de er tilgængelige om efteråret, før anlægsarbejder i krattet starter.

Om påvirkninger i driftsfasen fremgår det af afsnit 7.5.3, at det udvidede krat med udlagte gren- og stenbunker vil fungere som rasteområde for bl.a. stor vandsalamander. Derudover vil de naturområder, der udlægges mellem bebyggelsen i den østlige del af projektområdet kunne fungere som fouragerings- og rasteområde for unge, ikke-kønsmodne salamandre. På grund af de indarbejdede kompenserende tiltag og afværgeforanstaltninger vurderes der at være en ubetydelige påvirkning af områdets økologiske funktionalitet for bilag IV-arter.

Om afværgeforanstaltninger fremgår det i miljøkonsekvensrapportens afsnit 7.7, at paddehegnet skal tilses og vedligeholdes løbende fra marts til september. Paddehegnet skal suppleres med paddehegn mellem krattet og de lysåbne dele af projektområdet, så rastende padder ikke vandrer ind i projektområdet efter vinterrast. Større anlægsarbejder i krattet skal begynde i perioden fra maj til august, hvor der ikke er vinterrastende padder. Paddehegnet mellem de berørte dele af krattet og resten af krattet skal etableres, når anlægsarbejder i krattet starter.

Indsamling af padder fra byggefeltet skal udføres ved at opsætte midlertidige paddehegn, formet som et X, med opsamlingsspande i midten af X'et (pitt fall traps). Metoden har vist sig effektiv og kan primært anvendes forår og efterår. Indsamlingen af individer vil kræve dispensation fra artsfredningen.

Der etableres stenbunker og bunker af større træstykker som alternative rastesteder for padder i de dele af krattet, der ikke er berørt af anlægsarbejdet. De skal være etableret, så de er tilgængelige om efteråret, før anlægsarbejder i krattet starter.

Der skal etableres et stendige langs den østlige side af byggefeltet, som kan fungere som sommer- og vinterrastested for stor vandsalamander. Det skal bestå af sten i forskellig størrelse, så der dannes hulrum, som padder kan kravle igennem. Stendiget vil være ca. 420 m langt, ca. 0,5 m bredt og ca. 1 m højt. Der skal etableres frostfrie hulrum fem steder på diget, hvor det mindst skal være 1 m højt og 2 m bredt. Diget skal etableres inden anlægsarbejdet starter og kan foretages på et hvilket som helst tidspunkt i løbet af året uden at påvirke bilag IV-padderter.

Der skal derudover etableres to bunker dødt ved i den del af krattet, der bevares i anlægsfasen, og de skal mindst være 1 m højt, 2 m bredt og 2 m langt. Bunkerne kan fungere som sommer- og vinterrastesteder for stor vandsalamander.

3. Miljø- og Fødevareklagenævnets bemærkninger og afgørelse

3.1 Miljø- og Fødevareklagenævnets bemærkninger

Ifølge miljøvurderingslovens § 53, har en klage over en § 25-tilladelse med tilhørende miljøkonsekvensrapport ikke opsættende virkning. Miljø- og Fødevareklagenævnet kan imidlertid ved en rettidig klage bestemme, at en meddelt tilladelse ikke må udnyttes, og at et

påbud ikke skal efterkommes. Hvis et bygge- eller anlægsarbejde er iværksat, kan nævnet påbyde arbejdet standset.

Det fremgår af lovforarbejderne til miljøvurderingslovens § 53,[3] at bestemmelserne i planlovens § 60, stk. 8, 1. og 2. pkt., videreføres på nærværende lovs område.

Ifølge lovbemærkningerne til planloven vil vurderingen af, om en klage bør tillægges opsættende virkning i første række bero på, om det er over-vejende sandsynligt, at der foreligger en væsentlig overskridelse af loven. [4] Hertil kommer graden af risiko for, at en udnyttelse af tilladelsen/godkendelsen vil influere uheldigt på muligheden for at kræve fysisk lovliggørelse, hvis der senere gives klager medhold. Af forarbejderne til miljøvurderingslovens § 53 fremgår det videre, at en række andre omstændigheder vil have betydning for nævnets beslutning, navnlig aktivitetens påbegyndelse og aktivitetens karakter.

Der skal efter Miljø- og Fødevareklagenævnets praksis foreligge særlige forhold, før nævnet på et foreløbigt grundlag kan fravige lovens hovedregel om, at klage over § 25-tilladelser ikke har opsættende virkning.

Det bemærkes, at Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse om opsættende virkning efter sin karakter må træffes hurtigst muligt, hvorfor nævnet må basere sin vurdering på de oplysninger i sagen, som er umiddelbart tilgængelige.

Miljø- og Fødevareklagenævnet finder, at der i den aktuelle sag er forhold, der kan begrunde, at nævnet fraviger hovedreglen om, at en klage ikke har opsættende virkning.

Efter habitatdirektivet kan et projekt ikke tillades, hvis gennemførelse af projektet kan beskadige eller ødelægge yngle- eller rasteområder i det naturlige udbredelsesområde for de dyrearter, der er optaget i habitatdirektivets bilag IV, litra a. [5]

Miljø- og Fødevareklagenævnet konstaterer, at en del af krattet i den nordøstlige del af projektområdet, der fungerer som rasteområde for stor vandsalamander, skal fjernes i forbindelse med projektets gennemførelse.

I tilfælde, hvor der sker en nedlæggelse af et rasteområde, må der forudsættes nærmere oplysninger om beliggenhed, størrelse, kvalitet og funktion af de rasteområder, som nedlægges, set i forhold til omkringliggende raste- og yngleområder. Endvidere må der forudsættes en nærmere begrundelse for, hvordan de konkret fastsatte afværgeforanstaltninger effektivt kan sikre, at den økologiske funktionalitet opretholdes på mindst samme niveau som hidtil. Sådanne oplysninger og begrundelser fremgår ikke umiddelbart af miljøkonsekvensrapporten. Det ændrer ikke umiddelbart ved nævnets vurdering på det foreløbige grundlag, at Københavns Kommune i sine bemærkninger til klagen mere generelt anfører, at anlæggelsen af stendiger og kvasbunker må anses som sikre

afværgeforanstaltninger, og at navnlig stendiget desuden har den fordel, at det er funktionelt umiddelbart efter etablering, og altså ikke kræver en "modningsperiode", før det bliver et funktionelt rastested for stor vandsalamander.

Ligeledes indgår det i Miljø- og Fødevareklagenævnets vurdering, at der er en vis sandsynlighed for, at en eventuel skade på den økologiske funktionalitet af rasteområder for stor vandsalamander vil være uoprettelig.

Miljø- og Fødevareklagenævnet vil under sin senere prøvelse af § 25-tilladelsen tage endelig stilling til de spørgsmål, der er rejst i klagen.

3.2 Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse

Miljø- og Fødevareklagenævnet tillægger klage over København Kommunes afgørelse af 11. februar 2021 om § 25-tilladelse til etablering og drift af byudvikling på en del af Amager Fælled, kaldet Vejlands Kvarter, opsættende virkning.

[1] Lovbekendtgørelse nr. 973 af 25. juni 2020 om miljøvurdering af planer og programmer og af konkrete projekter (VVM) med senere ændringer.

[2] Lov nr. 1715 af 27. december 2016 om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

[3] Jf. bemærkningerne til § 53 i forslag til L147 til Lov om miljøvurdering af planer og programmer og af konkrete projekter (VVM), (FT2015/1).

[4] Lovbemærkninger til § 48 til Lov nr. 250 af 23. maj 1984 om ændring af forskellige miljø- og planlægningslove.

[5] Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter.

Sag:

21/05337 og
21/05338

Dato:

7. juli 2021.

Emner:

Miljøvurdering af ...

Miljø- og Fødevareklagenævnet (<https://naevneneshus.dk/start-din-klage/miljoe-og-foedevareklagenaevnet/>) •

Nævnenes Hus • Toldboden 2 • 8800 Viborg • Tlf. nr.: 72 40 56 00 • CVR: 37795526 • mfkn@naevneneshus.dk
(<mailto:mfkn@naevneneshus.dk>)

Tilgængelighedserklæring (<https://www.was.digst.dk/mfkn-naevneneshus-dk>)